

שפטותם למועד אשוב אליך בעת
תבה ולשרה בן. וشنינו, פקד את
שרה - פקידה לנkehah, זכירה
לזכר. ומשום כך זה, פקד את
שרה. באשר אמר, שפטותם שוב
אשר אליך בעת חייה וגוו. מאין
משמע שאמר ויאמר שוב אשוב
אליך, ויאמר סתם, שהוא היה
ולא שליח אחר.

ויעש ה' לשרה וגוו. בין שאמר
זה, פקד אתשרה, מהו ויעש ה'
לשרה? אלא כך שנינו, שפְרִי^י
מעשיו של מקודש ברוך הוא,
מאותו נهر ששולע ויוצא מעדן
הוא, והוא נשמות הצדיקים,
והוא המזל שפֶל הברכות
הטובות וגשמי ברכה נזלים
מן ומשם יוצאים, שפטות
מן ומשם יוצאים. שהוא מזיל
להשנות את הגן. שהוא מזיל
ומשקה מלמעלה למטה משום
שבניים במלזה תלוים, ולא
במקום אחר. ועל זה בתוב זה
פקד אתשרה, פקידה בלבדה.
ויעש ה' לשרה, עשה היא
למעלה מן הדרכה זו, כמו
שנאמר שבמזל זה פלו, ועל זה
באן פקידה ובאן עשה. וכן
אמר ה' וזה, והכל אחד. רבי
אלעזר פתח ואמר, (זהלים כב)
נהחלת ה', בניים שכיר פרי הבטן.
הנה נחלת ה', חלק להאותה בה
שלא יתבטל ממנה לעולמים.
שבן אדם שזכה לבנים בעולם
הזה, זוכה בהם להכנס לפגוד
לעולם הבא, משום שאותו הבן
שהשair בון האדם זוכה בו
בעולם הזה, הוא יזכה אותו
לעולם הבא, זוכה להכנס בו
לנחלת ה'. מה זה נחלת ה'? זו
ארץ המים. וכך קרא לה את
ארץ ישראל, שהיא ארץ המים.
וזוד המליך קראו לה נחלת ה',
שפטותם (שמואל-א ט) כי גרשוני
היום מהסתפק בנחלת ה' לאמר

אשוב אליך בעת חייה ולשרה בן. ותניין פקד
אתשרה, פקידה לנkehah, זכירה לדוכורא,
ובגין כך וכי פקד אתשרה, באשר אמר,
דכתיב שוב אשוב אליך בעת חייה וגוו,
מהקה משמע דאמר ויאמר שוב אשוב אליך,
ויאמר סתם, דאייה היה ולא שליח אחר:
יעש י' לשרה וגוו. בין דאמר וכי פקד את
שרה, מהו ויעש י' לשרה. אלא כי
תניין דאייבא דעוזבDOI דגדשא בריך הוא
מההיא נחר דגניד ונפיק מעדן אייה, ואייה מזלא דכל
נשמה תחון דצדיקיא, ואייה מזלא ברכאנ
ברכאנ טבאן ו לשם ברכאנ נזלי מגיה ומperfum
בפק, דכתיב להשאות את הגן, דאייה מזיל
ומשקה מעילא למתא, בגין דבנוי (ואה) בהאי
מזלא תלין ולא באתר אחר. ועל דא כתיב
וiji פקד אתשרה פקידה בלחוודוי.

יעש י' לשרה. עשייה היאו לעילא מהאי
דרגא כמה דאתמר דהא במלוא
תלייא, ועל דא كان פקידה וכאן עשייה.
ובגין כך אמר יי' וiji וכלה חד. רבי אלעזר
פתח ואמר (זהלים כב) הנה נחלת יי' בניים שכיר
פרי הבטן. הנה נחלת יי', אחנטא לאתחדא
בiji דלא יתרבר מינה לעלמין, דבר נש דזקי
לבניין בהאי עלמא זכי בהו למיעל לפרגודא
בעלמא דאתמי. בגין דההוא ברא דשביק בר
בש זכי ביה בעלמא דא, היאו יזמי ליה
לעלמא דאתמי, זכי לאעלא ביה לנחלת יי'.
מן נחלת יי', דא ארץ החיים. והכי קרא לה
לארץ ישראלי דאייה ארץ המים.

זוד מלכא (קרא לי) נחלת יי' דכתיב, (שמואל א כו)
כי גרשוני היום מהסתפק בנחלת יי'
לאמר לך עבד אלהים אחרים, ובגין כך הפה
נחלת יי' (דף קטו ע"ב) בניים. מאן א זכי ליה לבר